

Když se řeknou Lidice, přeběhne mi mráz po zádech. Už jako malému dítěti, když jsem si ve škole četla příběh této malé vsi, chtělo se mi plakat. Nad některými činy mi dodnes zůstává rozum stát. Už jen nad tím, kde se v lidech vzala taková zloba, agrese a neúcta k lidskému životu.

Ačkoliv si takové hrůzy člověk připomíná nerad, je dobře, že má jednou za čas tu možnost. Nejen, že by to pro nás mělo být varování do dalších let, ale také nám to ukazuje, že i když si stále na něco stěžujeme, máme se v podstatě strašně dobře a toho bychom si měli vážit.

Aneta Langerová